

مصاحبه

★ از این پس در نظر داریم در هر ماه با یکی از شخصیت های مالی، مالیاتی، اقتصادی کشور و همچنین اعضای انجمن وکسا نیکه در حرفه حسابرسی و حسابداری بنحوی دست اندرکار هستنند ما حبه ای داشته باشیم تا ضمن آشنائی خوانندگان خود با این شخصیت ها به سوالاتی که در زمینه کار و حرفه هریک وجود دارد پاسخ دهند. در این شماره به سراغ آقای رجائی سلماسی دبیرکل بورس اوراق بهادار تهران و رئیس شورا عالی انجمن حسابداران خبره ایران رفتیم که حاصل سوالات ما و پاسخ های ایشان را در زیر میخوانید.

س : ضمن معرفی خود، وضعیت سازمان بورس اوراق بهادار

تهران را قبل و بعد از انقلاب بطور مختصر تشریح نمایید.

ج : نام: اله ویردی. نام خانوادگی: رجائی سلماسی.

تحصیلات ابتدائی و متوسطه خود را در سلماس و ارومیه و دوره های لیسانس و فوق لیسانس را در دانشکده حسابداری و علوم مالی شرکت نفت در سالهای ۱۳۴۲ و ۱۳۴۴ به پایان رسانده ام. سوابق خدمت: ارسال ۱۳۳۴ تا ۱۳۴۴ در وزارت فرهنگ سابق با سمت آموزگاری و ارسال ۱۳۳۸ تا ۱۳۴۲ (ضمن تحصیل) خدمت در سازمان بیمه های اجتماعی سابق (سازمان تامین اجتماعی فعلی) و ارسال ۱۳۴۲ به بعد به بانک مرکزی ایران منتقل و در سمتهای حسابدار و بازرس بانکها و سرپرستی یکی از ادارات نظارت بر بانکها قبل از انقلاب اسلامی ایران اشتغال داشته و پس از انقلاب در سمتهای مدیریت بانکی، معاون اداری و مالی بانک مرکزی، مشاور ریاست کل و سرپرست بانک سابق روس و ایران انجام وظیفه نموده و ارسال ۱۳۶۰ دبیرکل بورس تهران را تاکنون بعهده دارم.

بورس اوراق بهادار تهران در بهمن ماه سال ۱۳۴۶ بموجب قانونی

که در اردیبهشت ماه سال ۱۳۴۵ بتصویب مجلس رسیده بود در تهرآن تاسیس شد. هدف ارتاسیس بورس ، تجهیز پس اندازهای خصوصی و تخصیص این پس اندازها به سرمایه گذاریهای صنعتی و تولیدی بوده است.

حجم معاملات در بورس اوراق بهادار در سالهای اول تاسیس آن چندان چشمگیر نبوده چنانچه در سال اول تاسیس (۱۳۴۷) میزان معاملات سهام و اوراق قرضه از ۱۲۴ میلیون ریال تجاوز نکرد لیکن با پذیرفته شدن سهام شرکتهای تولیدی و بانکها، اسناد خزانه، قبوض اصلاحات ارضی و سپس اوراق قرضه دولتی به حجم معاملات آن افزوده شد و در سالهای بعد نیز با اجرای برنامه گسترش مالکیت صنعتی و برقراری معافیتهای مالیاتی برای شرکتهای موسسات پذیرفته شده در بورس — فعالیت بورس افزوده شد بطوریکه حجم معاملات بورس در سال ۱۳۵۶ به حدود ۴۴ میلیارد ریال رسید و تعداد شرکتهای بانکهای پذیرفته شده در بورس از ۶ شرکت با سرمایه ۲/۶ میلیارد ریال در سال ۱۳۴۷ به ۱۰۲ شرکت با سرمایه ۲۲۹/۹ میلیارد ریال در سال ۱۳۵۶ افزایش یافت. در طول سالهای قبل از انقلاب معاملات انجام شده در بورس تهران بر روی سهام و اوراق قرضه روند ثابتی را دنبال نمی کرد و در بعضی سالها نسبت معاملات اوراق قرضه بیشتر و در بعضی سالها نسبت معاملات سهام بیشتر بود اما در مجموع طی سالهای ۱۳۴۶ تا ۱۳۵۷ حدود ۵۵ درصد معاملات انجام شده در بورس روی سهام و حدود ۴۵ درصد معاملات روی اوراق — قرضه صورت گرفته است. در سال ۱۳۵۶ از ۴۴/۴ میلیارد ریال جمع معاملات، ۱۹/۵ میلیارد ریال مربوط به معامله سهام و ۲۴/۹ میلیارد ریال مربوط به معامله اوراق قرضه بوده است.

در مجموع علیرغم حمایت و پشتیبانی دولت از بورس اوراق بهادار

فعالیت آن بدلیل زیرچندان چشمگیر نبوده است:

(۱) شرکتها و موسسات بزرگ به راحتی به اعتبارات بانکی دسترسی داشتند و این امر آنان را از مراجعه به بورس اوراق بهادار بی نیازی ساخت.

(۲) قسمت عمده شرکتها و صنایع بزرگ در انحصار خانواده های ثروتمند قرار داشت و با توجه به سودهای کلانی که می بردند جهت تامین منابع نیازی به مراجعه به بورس احساس نمی کردند.

(۴) عدم آگاهی مردم نسبت به بورس اوراق بهادار

(۵) عدم اعتماد مردم بخصوص در مورد سهام بعلت فقدان اطلاعات کافی از وضع شرکتها و عدم کنترل کافی در صورتهای مالی شرکتها توسط سازمان بورس.

ارنیه دوم سال ۱۳۵۷ همزمان با اوج گیری اعتصابات و مبارزات مردم معاملات در بورس تهران مواجه با رکود گردید بنحوی که معاملات بورس اوراق قرضه و سهام به ترتیب ۴۶۲ میلیون ریال و ۸۷۲ میلیون ریال در مهرماه ۱۳۵۷ به ۱۹۵/۴ و ۲/۸ میلیون ریال در اسفندماه ۱۳۵۷ تقلیل یافت. در اوایل سال ۱۳۵۸ بعلت روشن نبودن سیاستهای اقتصادی دولت و مشکلات شرکتها معاملات بسیار محدودی بر روی سهام انجام گرفت لیکن باملی شدن بانکها، شرکتهای بیمه و تصویب قانون حفاظت و توسعه صنایع ایران معاملات سهام به کلی متوقف گردید و تنها معاملات محدودی بر روی اوراق قرضه انجام گرفت. این روند تا سال ۱۳۶۱ همچنان ادامه داشت البته در این سال نیز معاملات اوراق قرضه در سطح بسیار نادلی جریان داشت لیکن چند معامله جزئی روی سهام انجام گرفت. بطوریکه گفته شد معاملات سهام در سالهای ۱۳۵۹ و ۱۳۶۰ بکلی متوقف بود فقط معاملاتی روی اوراق قرضه دولتی و گسترش مالکیت انجام می گرفت. معاملات اوراق قرضه گسترش مالکیت نیز با

تصویب تبصره ۱۴ قانون اصلاح بعضی از مقررات قانون بودجه سال ۱۳۵۹ (مصوب ۱۳۵۹/۱۱/۱۸) که بموجب آن اوراق قرضه گسترش ارتاریـخ سرسید بمدت دو سال تمدید و سود آن نیز لغو گردید بکلی متوقف شد.

هرچند معاملات اوراق قرضه دولتی تا پایان شهریور ۱۳۶۲ در سطح پائینی انجام می شد لیکن از آن تاریخ به بعد با تصویب قانون بانکـداری اسلامی (بدون ربا) و بعثت اینکه این اوراق دارای بهره بودند از انجام معاملات آن نیز در بورس خودداری گردید. در نیمه دوم سال ۱۳۶۱ و سال ۱۳۶۲ معاملات جزئی بر روی سهام چند شرکت تولیدی صورت پذیرفت و با اجباری شدن نقل و انتقال سهام شرکتهای پذیرفته شده از طریق بورس که در تاریخ ۱۳۶۲/۹/۲۹ بتصویب شورای بورس رسید، معاملات از اوایل سال جاری (۱۳۶۳) رونق پیدا کرد و نقل و انتقالاتی که قبلاً خارج از بورس و به قیمتهای غیر رسمی در بین خریداران و فروشندگان جریان داشت به بورس تهران سوق داده شد. بدیهی است در این معاملات که بیشتر فروشندگان آن سهامداران جز و کسانی بودند که بعثت نیار به پول نقد سهام خود را می فروختند به جهت عدم اطلاع از قیمت واقعی سهم، سهام خود را به نرخ نازلتر و احتمالاً بهر قیمتی که مورد نظر خریدار بود می فروختند و اغلب هم متضرر می شدند. با مراجعه این قبیل افراد به بورس و با توجه به اینکه قیمت سهام در بورس بر اساس اصل عرضه و تقاضا (بارعایت وضعیت مالی شرکتهای و میزان باردهی آنها) تعیین می گردد مسلماً حق سهامداران جز محفوظ گردیده است و بطوریکه آثار معاملات بورس در ۱۱ ماهه (تا پایان بهمن ماه ۶۳) نشان می دهد در این مدت بیش از ۱۰۴۰ میلیون ریال سهم معامله شده است. ضمناً تعداد شرکتهای پذیرفته شده تا پایان سال ۱۳۵۷ که ۱۰۵ شرکت بود با ملسی شدن بانکها، شرکتهای بیمه و انبارهای عمومی و صنایع بزرگ و همچنین تعلیق شرکتهائی که مشمول بندهای ج و قانون تعیین مدیر بوده اند

تعداد شرکتها به ۵۸ شرکت تقلیل یافته است و از این شرکتها نیز فقط روی سهام ۲۰ شرکت معامله صورت پذیرفته است، بعلاوه کادر پرسنلی دبیرخانه های هیئت پذیرش و شورای بورس و سازمان کارگزاران که قبل از انقلاب بیش از ۴۰ نفر بوده اند بعد از انقلاب این دبیرخانه ها ادغام گردیده و تعداد پرسنل آن نیز به ۱۲ نفر تقلیل پیدا کرده است. ناگفته نماند که در حال حاضر اعضای ارکان بورس شامل شورای بورس، هیئت پذیرش اوراق بهادار و سازمان کارگزاران بورس را (با استثنای دو نفر ادبخت خصوصی در سازمان) کارکنان دولت تشکیل می دهند و هملا بورس تحت کنترل دولت اداره می گردد.

س: می دانیم که وجود بورس و فعال بودن آن بستگی مستقیم به علاقه بخش خصوصی در سرمایه گذاری در شرکتهای تولیدی دارد. در شرایط فعلی آیا چنین علاقه ای که بورس را به فعال شدن تشویق نماید در جامعه ملاحظه می کنید؟

ج: بلی. با توجه به اینکه فرصتهای سودآور دیگری همچون

معامله زمین و ساختمان و سایر اشیا با دوام تا حدودی محدود گردیده و در اغلب موارد اربین رفته است اگر جلوی بازار سیاه کالاها نیز گرفته شود و واسطه گری اربین برود و از همه مهمتر اعتماد مردم به سرمایه گذاری جلب شود بنظر می رسد با توجه به میزان نقدینگی موجود نزد بخش خصوصی، این بخش توجه خود را به سرمایه گذاری در شرکتهای تولیدی معطوف نماید نمونه اش رایکماه پیش دیدیم، پس از اینکه اعلامیه پذیره نویسی شرکت شیشه قزوین از طریق بورس اوراق بهادار تهران در روزنامه هادرج گردید شرکتها، بانکها و بخش خصوصی قسمت عمده سهام شرکت مزبور را ظرف ۴ جلسه بورس خریداری نمودند بنظر میرسد اگر شرکتهای مشابه دیگری نیز که از وضعیت مالی و باردهی مناسبتری

برخوردارباشند سهام خود را به عموم عرضه نمایند با اقبال عمومی مواجه خواهند شد. بدیهی است هرچه علاقه مردم به سرمایه گذاری بیشتر شود فعالیت بورس نیز بیشتر خواهد شد. البته برای فعال شدن بورس شرایط دیگری نیز وجود دارد که مختصراً " به آنها اشاره می شود:

- حدود مالکیت و فعالیت بخش خصوصی روشن گردد.

- مقام و منزلتی که بورس در اقتصاد اسلامی دارد مشخص شود.

- تکلیف سهامداران خصوصی شرکتی که ملی شده و یا مشمول قانون حفاظت و توسعه صنایع ایران قرار گرفته اند تعیین گردد.

- مردم به سرمایه گذاری و مشارکت در شرکتهای تولیدی اعم از صنعتی و کشاورزی با اولویتهایی که برای این امر از طریق معافیتهای مالیاتی یا اعطای وامهای سرمایه گذاری قائل خواهند شد تشویق شوند.

س: در جلب و جذب مشارکت عمومی در بخش تولیدی بورس چه نقشی می تواند ایفا کند؟

ج: بطوریکه در ابتدای مصاحبه هم گفتم هدف ارتقای بورس تجهیز پس اندازهای راکد مردم و سوق دادن آنها بسوی فعالیتتهای تولیدی از طریق ایجاد تسهیلات لازم جهت خرید و فروش انواع سهام بوده است. برای روشن شدن مطلب لازم است مختصری در مورد نقش بورس، جلب و جذب پس اندازها و گسترش سهامداری و سرمایه گذاری گفته شود.

اصولاً " در هر سیستم اقتصادی در صورتیکه شرایط اجتماعی عادلانه وجود داشته باشد، بار هم عده ای می توانند از طریق فعالیت بیشتر و صرفه جوئیهای متناسب پس اندازی برای هزینه های آینده خود و خانواده ایجاد نمایند که این وجوه می بایست بصورتی بکار افتد تا نفع آن علاوه بر

صاحب پس انداز به دیگران نیز برسد. پس اندازی که در یک اجتماع ایجاد می گردد می بایست از طریق بکار گرفته شود تا همه بتوانند آن استفاده ببرند، این وجوه می تواند از طرق مختلف در خدمت اجتماع قرار گیرد که در اینجا فقط خرید سهم مورد بحث قرار می گیرد.

مسئله "خرید سهم توسط پس انداز کنندگان یکی از سازنده ترین سرمایه گذاریها بشمار رفته و در صورتیکه تحولات لازم در این زمینه بوجود آید میتواند اقتصاد کشور را دگرگون نماید. سرمایه گذاری در سهام شرکتهای تولیدی می تواند بعنوان مشروع ترین راههای بهره برداری از پس انداز بشمار رود. وقتی صحبت از سرمایه گذاری در سهام می شود منظور خرید سهام یک شرکت عام واقعی می باشد که دارای تعداد سهامداران فراوان بوده و سهامدار بزرگ بصورت گذشته در آنها وجود نداشته باشد زیرا وقتی اداره شرکت در دست اکثریت به این صورت قرار می گیرد سو استفاده هادر شرکت متوقف شده مدیریت بصورت بهتری درآمده و در عین حال قیمت تولیدات شرکت بدلیل آنکه سهامداران خود مصرف کننده نیز می باشند اجحاف آمیز نخواهد بود. در اینجا است که بورس به کمک سهامداران می شتابد. بدین معنی که چون سرمایه گذاران اکثر "از طبقات کم درآمد می باشند و ممکن است نیاز به پول نقد پیدا کنند در هر زمان می توانند به بورس مراجعه و از محل فروش سهام خود پول مورد نیاز خود را بدست آورند از طرف دیگر چون این قبیل سرمایه گذاران ممکن است اطلاعات واقعی از وضع شرکت نداشته باشند بورس می تواند با نظارت بر عملکرد شرکتهای تولیدی که دارای سهامداران فراوان می باشند از سو استفاده ها جلوگیری بعمل آورده و در حفظ ارزش سهام آنها نقش مهمی ایفا نماید و علاوه بر این شرکتهای احتیاج به منابع بلندمدت پیدا کنند می توانند بدون مراجعه به سهام بانکی یا دولت از طریق افزایش

سرمایه و فروش سهام جدید از طریق بورس منابع مورد احتیاج خود را تامین نمایند. نتیجتاً "مشارکت عمومی در بخش تولیدی فراهم خواهد گردید.

س: برای پذیرش شرکتهای در بورس اوراق بهادار چه ضوابطی باید در نظر گرفته شود؟

ج: عمده ترین ضوابطی که برای پذیرش سهام شرکتهای در فهرست نرخهای بورس باید در نظر گرفته شود عبارتند از:

- ۱) شرکت باید در ایران ثبت شده و دارای تابعیت ایرانی باشد.
- ۲) شرکت باید سهامی عام باشد و با از مقررات شرکتهای سهامی عام مندرج در قانون تجارت تبعیت نماید.
- ۳) شرکت باید به تشخیص هیئت پذیرش دارای مدیریت مطلوب بوده و فعالیت آن از نظر اقتصادی مفید باشد.
- ۴) حداکثر سهام سهامداران خارجی با رعایت قوانین و مقررات مربوط جمعاً از ۲۵ درصد کل سرمایه شرکت تجاوز ننماید.
- ۵) تعداد سهامداران شرکت از یکصد شخص اعم از حقیقی یا حقوقی کمتر نباشد به استثنای شرکتهایی که بیش از ۵۰ درصد سهام آنها متعلق به دولت، شرکتهای و موسسات دولتی و بانکها می باشد. شرکتهای اخیر الذکر مکلفند ظرف مدت یک سال از تاریخ بهره برداری تعداد سهامداران خود را حداقل به یکصد شخص برسانند.
- ۶) سهام هیچیک از صاحبان سهام ازده درصد جمع سهام شرکت تجاوز ننماید و دارندگان بیش ازده درصد سهام تعهد نمایند که ظرف مدت سه سال از تاریخ پذیرش سهام شرکت در بورس، مال را در سهام خود را از طریق بورس عرضه و به فروش برسانند.

تبصره - سهام متعلق به دولت، بانکهای ایرانی، شرکتها و موسسات دولتی، نهادهای انقلابی (به تشخیص هیئت پذیرش)، شهرداریها و موسسات وابسته به آنها از محدودیتهای موضوع این بند مستثنی می باشند.

(۷) سرمایه پرداخت شده شرکت از یکصد میلیون ریال کمتر نباشد.

(۸) نسبت مجموع سرمایه پرداخت شده و اندوخته قانونی شرکت بکل داراییها از ۲۰ درصد کمتر نباشد.

تبصره - در صورتیکه شرکت ریان انباشته داشته باشد این ریان در محاسبه نسبتهای فوق از مجموع سرمایه و اندوخته قانونی شرکت کسر خواهد گردید.

(۹) دفاتر و حسابهای شرکت الزاماً می بایستی بر اساس اصول و موازین متداول حسابداری نگهداری و تنظیم شده و برای تعیین قیمت تمام شده محصولات تولیدی از سیستم حسابداری قیمت تمام شده استفاده شود.

(۱۰) شرکت بایده به تشخیص هیئت پذیرش سودآور بوده و بیسسا امکانات سودآوری در آن موجود باشد و آینده بهتری را در نظر سودآوری نشان دهد.

(۱۱) شرکت بایده دارای سهام بانام و حداقل $\frac{2}{3}$ مبلغ اسمی آن

پرداخت شده و هیچگونه امتیازی در نظر تعداد آرا برای تعدادی از سهام شرکت قائل نباشد.

تبصره - سهام متعلق به بانکها از مفاد قسمت آخرین بند مستثنی می باشند.

(۱۲) اساسنامه شرکت بایده طوری تنظیم شده باشد که به تشخیص هیئت پذیرش حقوق سهامداران جز در آن محفوظ باشد.

۱۲) حداقل یکسال ارتقا ریخ بهره برداری آن شرکت گذشته باشد.

س: نحوه نظارت بورس بر عملکرد شرکتهای پذیرفته شده چگونه می تواند باشد؟

ج: بورس بدو صورت یعنی بطور مستقیم و یا غیر مستقیم می تواند به عملکرد شرکتهای نظارت نماید.

منظور از نظارت مستقیم این است که شرکتهای طبق تعهدی که در تاریخ پذیرش سهام خود در قبال بورس می سپارند میبایستی صورتهای مالی، گزارشات حسابرسی، صورتجلسات مجامع عمومی و صورتجلسات هیئت مدیره را برای رسیدگی در اختیار بورس قرار دهند و علاوه بورس می تواند در هر زمان هرگونه اسنادیامدارك را از شرکت خواسته در محل بورس و یا در خود شرکت مورد رسیدگی قرار دهد و بدین طریق با اعمال نظارتهای مستقیم از انحرافات شرکتهای پذیرفته شده جلوگیری بعمل آورد. منظور از طریق غیر مستقیم هم این است که بورس از طریق حسابرسان معتمد بورس که شرکتهای پذیرفته شده در بورس را حسابرسی می نمایند از وضعیت کلی شرکتهای بویژه وضعیت مالی، تولیدی و مدیریت آنها اطلاع حاصل می کنند و هرگونه ضعف یا انحرافی را که مشاهده نماید به شرکتهای تذکر می دهد در صورتیکه در نظارتهای فوق الذکر موارد خلافی را در شرکتی مشاهده نماید و شرکت علیرغم تذکرات داده شده نسبت به رفع آنها اقدام ننماید نتیجه به هیئت پذیرش گزارش داده می شود و هیئت پذیرش می تواند در صورتیکه شرکت به تخلفات خود ادامه دهد سهام آن شرکت را از فهرست نرخهای بورس حذف نماید.

البته نظریه اینکه حذف سهام شرکتی از بورس به شئونات آن شرکت لطمه وارد خواهد ساخت بنابراین شرکتها سعی در رعایت مقررات و حفظ وضع و موقعیتی که در تاریخ پذیرش داشته اند خواهند نمود.

س: شرکتهایی که نمی توانند در بورس پذیرفته شوند چه وضعیتی

از نظر فروش سهام خود و اطمینان سهامداران جز از لحاظ

اعمال نظارت بر عملکرد اینگونه شرکتهای پیدا خواهند کرد؟

ج: بطور کلی شرکتهایی که ضوابط مذکور در سؤال چهار را

دارا باشند می توانند در بورس پذیرفته شوند اما شرکتهای سهامی

خاص و سایر شرکتهای که حائز شرایط نباشند با مشکلاتی از لحاظ فروش

سهام خود (اگر قصد آنرا داشته باشند) مواجه خواهند شد مگر در مورد

شرکتهایی که تحت نظارت دولت یا موسسات دولتی و وابسته به آنها بوده یا

بوسیله بانکها اداره می شوند که در این صورت با نظارتی که از طرف

دستگاه های مذکور بر عملکرد این قبیل شرکتهای میشود میتواند با اعطای وامهای

سرمایه گذاری و سایر تسهیلات، کارگران و کارمندان آن شرکتهای را

تشویق به خرید سهام نموده و برای سهولت کار نظارت و مدیریت با

توجه به نوع شرکتهای تولیدی شرکتهای سرمایه گذاری که سرمایه اولیه

آنها توسط بانکهای دولت تامین خواهد گردید تشکیل داده و شرکتهای

تولیدی را تحت پوشش شرکتهای سرمایه گذاری قرار داد و بتدریج یعنی

زمانی که شرکت های سرمایه گذاری از محل سود شرکتهای تابعه به

سودآوری رسیدند سهام آن را به عموم مردم (کارگران و کارکنانی که

سهامدار نشده اند اولویت خواهند داشت) عرضه نمود تا نسبت سهم بانک

(پادولت) و بخش خصوصی بترتیب به (۵ درصد و ۴۹ درصد برسد. در صورت

تشکیل چنین شرکتهایی می توان شرایط آنها را با ضوابط پذیرش در بورس

تطبیق داده و ظرف مدت یکسال از تاریخ تاسیس وارد بورس نمود که

در این صورت هم شرکتهای سرمایه گذاری و هم شرکتهای تابعه آنها از مزایای بورس برخوردار گردیده و حفظ نقدینگی سهام، حفظ ارزش - آنها و عمل نظارت از طرف بورس و ادامه مهمتر حفظ حقوق دولت و بانکها و سهامداران جز عملی خواهد گردید. (انشاء الله)

س: در کمک به اجرای قانون بانکداری بدون ربا بورس چه نقشی می تواند ایفا نماید.

ج: استحضار دارید که لایحه راجع بحذف بهره و انطباق عملیات بانکی با موازین اسلامی پس از مطالعات زیاد در سال ۱۳۶۲ به تصویب رسید. با اجرای قانون حذف ربا از عملیات بانکی، معاملات بانکها با مشتریان خود فقط از طریق معاملات اسلامی مجاز شناخته شد. معاملات اسلامی عبارتند از: مضاربه، مزارعه، مساقات، قرض الحسنه اعطائی، مشارکت مدنی، مشارکت حقوقی، سرمایه گذاری مستقیم، معاملات سلف، فروش اقساطی، اجاره بشرط تملیک و جعاله.

سپرده های مردم نزد بانکها هم یکی از انواع: قرض الحسنه جاری یا پس انداز سپرده های سرمایه گذاری کوتاه مدت یا بلند مدت تودیع می گردد و در نظر است به سپرده های سرمایه گذاری کوتاه یا بلند مدت سودی از محل سودهای حاصله از مشارکت یا سرمایه گذاری مستقیم پرداخت شود. بطوریکه مشاهده می کنید بانکها هم ارتخصصی یا تجاری برای پرداخت سود سپرده های اخیر ناگزیر اند و چه آنها را به مصرف مشارکت یا سرمایه گذاری در شرکتهای اطرحهائی برساند که علاوه بر حفظ اصل پول سپرده گذاران بتوانند مبلغی سود به آنها بپردازد پس در انتخاب شرکتهای اطرحهائی مورد نظر باید سلامت و استحکام وضعیت مالی و باردهی سرمایه گذاری در آنها در نظر گرفته شود. بعلاوه چون بنظر می رسد رسالت بانکها در امر مشارکت و سرمایه گذاری مستقیم ایجاد و راه اندازی واحدهای تولیدی سالم و گسترش سرمایه گذاری است

بنابر این می بایستی بعد از راه اندازی طرحهای مورد نظر آنها را به بخش خصوصی واگذار نموده و منابع حاصله را در طرحهای دیگر سرمایه گذاری نمایند. از اینجاست که بورس (یا مرکز معاملات سهام) می تواند بعنوان بازوی توانای بانکها نقش خود را ایفا کند و منابع مورد نیاز بانکها را برای ایجاد و راه اندازی طرحهای جدید و یا طرحهای موجود تامین نماید. بدیهی است بدین طریق پولهای راكد و سرگردانی که اغلب صرف معاملات واسطه گری و غیر ضروری می گردد بسوی فعالیتهای تولیدی سوق داده خواهد شد و علاوه بر کاهش تورم توسعه اقتصادی را سبب خواهد گشت. بعلاوه در اجرائی سیاستهای مالی دولت، بانکهای توانمند بامداخله در بازار بورس وجوه مردم را بسوی سرمایه گذاری در صنایعی که در انطباق با سیاستهای دولت از اولویت خاص برخوردارند سوق دهند.

س - بعنوان آخرین سؤال خواهشمند است بعنوان رئیس شورایی انجمن نظر خود را راجع به انجمن و اصولاً حرفه حسابرسی در ایران بیان بفرمائید.

ج - انجمن حسابداران خیره ایران در اواخر سال ۱۳۵۱ به منظور نظام بخشیدن به حرفه حسابداری و حسابرسی در کشور توسط عده ای از حسابداران تحصیل کرده داخل و خارج کشور پایه گذاری گردید، امامتاسفانه نتوانست آنطوریکه باید رهبری و هدایت حرفه ای حسابداران و حسابرسان را بعهده بگیرد. در سالهای اخیر شورایی انجمن بسیاری از اعضای مقعد و کمیته های وابسته به آن تلاش پیگیرانه ای را برای نجات حرفه از پاشیدگی و بهم ریختگی آغاز نموده و سعی کرده است تمامی استعدادها موجود را کشف و زیر پرچم چتر حرفه ای قرار دهد و مقررات حرفه ای لازم در زمینه

نحوه رفتار و اعمال و تکنیکهای کار حسابرسان بصورت عمومی و استاندارد شده وضع و بر کار آنان نظارت نمایند، هرچند تلاش و کوشش شورایی عالی و کمیته هادربه ثمر رساندن اهداف انجمن در موارد عدیده ای موفقیت آمیز بوده لیکن هنوز راه درازی در پیش است تا یک نظام حرفه ای واحد و مستقل و فراگیر در کشور ایجاد شود بطوریکه تمامی حسابداران و حسابرسان را در هر جاکه به امر حسابداری و حسابرسی مشغولند از لحاظ ضوابط و معیارهای کار اعم از اخلاق و رفتار حرفه ای و تکنیکها و اسلوب ویژه فنی مقید و ملزم سازد. برای این منظور لازم است اعضا انجمن که اکثرا "افراد باتقوی، آگاه و مجرب و متخصص در امر حسابداری و حسابرسی می باشند با اعضای شورایی عالی و کمیته ها نهایت همکاری را نموده و با مشارکت همه جانبه خود در کمیته ها و رعایت اصول و ضوابط حرفه ای منتشره از طرف انجمن راه حصول به اهداف انجمن را هموار نمایند، بخصوص در زمینه برنامه های آموزشی انجمن که برای انجام آن با مشکلات مالی و تهیه مکان مناسبی روبرو است آنرا یاری دهند ●

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

آگهی استخدام.

شرکت هواپیمائی بین المللی نیاربه حسابداری با تجربه و تسلط کامل به زبان انگلیسی با حدود ۲۵ سال سن دارد متقاضیان مشخصات و سوابق کاری خود را با ذکر تلفن به صندوق پستی ۱۵۸۷۵-۱۸۶۹ ارسال فرمایند.